

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 18/13
v Luxemburgu 26. februára 2013

Rozsudok vo veci C-11/11
Air France SA/Heinz-Gerke Folkerts a Luz-Tereza Folkerts

Cestujúcich priamo prípojného letu treba odškodniť, pokiaľ ich let pristane v konečnom cieľovom mieste s meškaním tri hodiny alebo viac

Skutočnosť, že meškanie počiatočného letu nepresiahlo limity vyžadované právom Európskej únie, nemá vplyv na právo na náhradu

Nariadenie v oblasti systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla¹ im v zásade priznáva pomoc počas meškania ich letu. Súdny dvor vo svojom rozsudku Sturgeon a i.² okrem iného rozhodol, že náhradu možno priznať aj cestujúcim, ktorých let mal meškanie, hoci nariadenie toto právo výslovne priznáva len vtedy, ak boli lety zrušené a ak sa cestujúci dostanú do svojho konečného cieľového miesta o tri hodiny alebo o viac hodín neskôr, ako bol plánovaný prílet. Takáto paušálna náhrada s výškou od 250 do 600 eur podľa vzdialenosti letu sa určuje podľa posledného cieľového miesta, do ktorého cestujúci priletí po plánovanom čase príletu.

Pani Folkerts mala rezerváciu na cestu z Brém (Nemecko) do Asunciónu (Paraguaj) cez Paríž (Francúzsko) a São Paulo (Brazília). Let z Brém do Paríža, prevádzkovaný spoločnosťou Air France, mal pri odlete meškanie a lietadlo odletelo s meškaním približne dve a pol hodiny v porovnaní s pôvodnou hodinou odletu. Pani Folkerts preto zmeškala spojenie z Paríža do São Paula, tiež prevádzkované spoločnosťou Air France, ktorá následne presunula túto rezerváciu na neskorší let do rovnakej destinácie. Pani Folkerts pre svoj neskorý prílet do São Paula zmeškala pôvodne plánované spojenie do Asunciónu a priletela tam s meškaním jedenásť hodín v porovnaní s pôvodne plánovanou hodinou príletu.

Vzhľadom na to, že spoločnosť Air France bola zaviazaná zaplatiť pani Folkerts náhradu škody spolu s úrokmi, ktorá okrem iného zahŕňala sumu 600 eur na základe nariadenia, podala táto spoločnosť opravný prostriedok na Bundesgerichtshof (Nemecký spolkový súdny dvor). Tento súd sa pýta Súdneho dvora, či možno cestujúceho odškodniť, ak mal jeho let pri odlete meškanie kratšie ako tri hodiny, ale do svojho konečného cieľového miesta priletel s meškaním tri hodiny alebo viac voči pôvodne plánovanému času príletu.

Súdny dvor v dnešnom rozsudku najprv pripomína, že predmetom nariadenia je stanovenie minimálnych práv cestujúcich v leteckej doprave, keď sú vystavení trom typom odlišných situácií: odmietnutie nástupu do lietadla proti ich vôli, zrušenie ich letu a napokon meškanie ich letu.

Ďalej Súdny dvor odkazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej cestujúci meškajúcich letov s veľkým meškaním – čiže v dĺžke tri hodiny alebo viac – majú podobne ako cestujúci, ktorých pôvodný let bol zrušený a ktorým letecký prepravca nie je schopný navrhnuť presmerovanie za podmienok upravených nariadením, právo na náhradu, keďže utrpia nezvratnú stratu času, a teda nepohodlie

¹ Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 (Ú. v. EÚ L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10).

² Rozsudok Súdneho dvora z 19. novembra 2009 v spojených veciach [C-402/07](#) a [C-432/07](#); Sturgeon a i./Condor Flugdienst GmbH a Böck a i./Air France SA; pozri tiež TK č. [102/09](#).

podobnej povahy (rozsudky Sturgeon a i., Nelson a i.³). Keďže toto nepohodlie sa pri meškajúcich letoch konkretizuje pri prilete do konečného cieľového miesta, meškanie sa má posudzovať voči plánovanému času priletu do tohto miesta, čiže do cieľového miesta posledného letu.

Preto pokiaľ ide o priamo prípojný let, paušálna náhrada sa musí posudzovať v závislosti od meškania voči plánovanému času priletu do konečného cieľového miesta, pod ktorým sa rozumie cieľové miesto posledného letu, ktorým cestoval dotknutý cestujúci.

Opačné riešenie by predstavovalo neodôvodnené rozdielne zaobchádzanie, keďže by spôsobilo rozdielne zaobchádzanie s cestujúcimi letov, ktoré majú meškanie pri prilete do svojho konečného cieľového miesta v dĺžke tri hodiny alebo viac voči plánovanému času priletu, a to podľa toho, či meškanie ich letu voči plánovanému času odletu presiahlo alebo nepresiahlo limity stanovené v nariadení, hoci ich nepohodlie spojené s nezvratnou stratou času je zhodné.

Súdny dvor v tejto súvislosti spresňuje, že paušálna náhrada, na ktorú má cestujúci nárok na základe nariadenia, pokiaľ jeho let dosiahne svoje konečné cieľové miesto s meškaním tri hodiny alebo viac voči plánovanému času priletu, nepodlieha dodržaniu podmienok vzniku práva na opatrenia pomoci a práva na starostlivosť, keďže tieto podmienky platia v prípade meškania letu pri odlete.

Pokiaľ ide o finančné následky na leteckých dopravcov, Súdny dvor uvádza, že tieto následky možno zmierniť, pokiaľ prepravca môže preukázať, že veľké meškanie bolo spôsobené mimoriadnymi okolnosťami, ktorým nemohol zabrániť ani vtedy, keby prijal všetky primerané opatrenia, teda okolnosťami, ktoré sa vymykajú spod účinnej kontroly leteckého dopravcu (rozsudok Wallentin-Hermann⁴). Ďalej splnením povinností podľa nariadenia nie je dotknutá možnosť týchto dopravcov požadovať od akejkoľvek osoby, ktorá spôsobila meškanie, vrátane tretích osôb, odškodnenie (rozsudok Nelson a i.). Napokon výška náhrady, stanovená na 250, 400 a 600 eur v závislosti od dĺžky trasy dotknutých letov, môže byť ešte znížená o 50 % v súlade s nariadením, ak je meškanie v prípade letu do vzdialenosti viac ako 3 500 kilometrov kratšie ako štyri hodiny. Súdny dvor tiež pripomína, že cieľ ochrany spotrebiteľov, teda vrátane leteckých cestujúcich, môže odôvodniť negatívne hospodárske dôsledky, dokonca aj značné, pre niektoré hospodárske subjekty.

Súdny dvor v dôsledku toho odpovedá, že **cestujúcemu priamo prípojného letu treba poskytnúť náhradu, pokiaľ mal jeho let pri odlete kratšie meškanie, ako sú limity stanovené nariadením, no do svojho konečného cieľového miesta priletel s meškaním tri hodiny alebo viac voči plánovanému času priletu. Táto náhrada totiž nie je viazaná na existenciu meškania pri odlete.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106

³ Rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 2012 v spojených veciach Nelson a i./Deutsche Lufthansa AG a TUI Travel a i./Civil Aviation Authority ([C-581/10](#) a [C-629/10](#)), pozri tiež TK č. [135/12](#).

⁴ Rozsudok Súdneho dvora z 22. decembra 2008 vo veci Friederike Wallentin-Hermann/Alitalia ([C-549/07](#)); pozri tiež TK č. [100/08](#).